

**WÓJT GMINY
JERZMANOWICE - PRZEBINIA**

32-048 Jerzmanowice 372B;
tel. (12) 38 95 247, 022, 056; fax (12) 38 95 521
NIP: 677-20-19-451 | REGON: 000535043
www.jerzmanowice-przebinia.pl
gmina@jerzmanowice-przebinia.pl
Konto: 40 8589 0006 0150 0000 0390 0009

Generalny Dyrektor

Ochrony Środowiska

ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa

za pośrednictwem

Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie

Plac Na Stawach 3, 30-107 Kraków

IR.6720.1.1.2016.AB

Jerzmanowice, 2016-01-11

ZAŻALENIE

na postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie, znak: OP-1.610.1.20.2014.KG.AD z dnia 3.12.2015r., doręzonego w dniu 7.12.2015r., o odmowie uzgodnienia projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jerzmanowice – Przebinia.

Działając w imieniu Gminy Jerzmanowice- Przebinia zaskarżam postanowienia jw. w całości i wnoszę o jego uchylenie. Przedmiotowemu postanowieniu zarzucam:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 13 ust.3a, art.16 ust.7, art.30 ust.3 ustawy o ochronie przyrody (tj. Dz.U z 2015 r. poz. 1651- dalej u.o.p.), art. 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2015 r. poz.199 – dalej u.p.z.p), art. 71-73 ustawy prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U z 2015 r. poz. 1232- dalej u.o.ś.) poprzez wydanie zaskarżonego postanowienia , pomimo spełnienia przez uzgadniany projekt Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowywania przestrzennego Gminy Jerzmanowice- Przebinia (dalej Studium) wymagań zawartych w w/w regulacjach prawnych,
2. naruszenie przepisów postępowania administracyjnego tj. art.7, 11, 77, 80 oraz 107 § 3 w związku z art. 126 k.p.a., poprzez niewyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowego, dokonanie błędnych i dowolnych ustaleń faktycznych oraz nie wyjaśnienie zasadności przesłanek, na których opart się organ odmawiając dokonania uzgodnień studium, które to naruszenia miały istotny wpływ na wynik sprawy,

3. naruszenie art. 106 § 5 k.p.a w zw. z art. 11 pkt 6 lit.j. w zw. z art. 24 u.p.z.p, poprzez zajęcie stanowiska o odmowie uzgodnienia w niewłaściwej formie – pisma, zamiast w formie postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

Uzasadnienie

W dniu 6 listopada 2015 r. (data wpływu do organu 12 listopad 2015 r.) Wójt Gminy Jerzmanowice – Przegonia ponownie złożył do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie (dalej RDOŚ) w celu uzgodnienia projekt Studium. Jest to poprawiona wersja wcześniej przygotowanego projektu , którego uzgodnienia RDOŚ odmówił pismem znak : OP-1.610.1.20.2014.MMr. Pomimo, iż zdaniem skarżącego dokonał on wystarczających zmian w przedmiotowym projekcie, RDOŚ ponownie pismem , które wpłynęło do Urzędu Gminy Jerzmanowice- Przegonia w dniu 7 grudnia 2015 r. , odmówił dokonania uzgodnienia projektu Studium.

Przedstawiony do uzgodnienia projekt Studium jest przykładem realizacji zapisów ustawy Prawo ochrony środowiska, która w art.71 ust.1 oraz ust.3 wprost wprowadza kryterium zrównoważonego rozwoju obok kryterium ochrony środowiska. Chciałbym zaznaczyć, że RDOŚ zignorował zupełnie pierwszą z tych zasad, niejako automatycznie odmawiając uzgodnienia projektu Studium, które w jakikolwiek sposób odbiega od dotychczasowego stanu rzeczy. Tego typu działanie RDOŚ świadczy o braku zrozumienia dla potrzeby wyważenia dwóch wartości, co jest konieczne dla wprowadzenia studium, na którym to wprowadzeniu skorzysta zarówno Ojcowski Park Narodowy jak i Park Krajobrazowy Dolinki Krakowskie - pozwoli ono bowiem jasno określić warunki rozwoju zabudowy, a tym samym zniwelować presję urbanizacyjną, której tak obawia się RDOŚ. Odmowa uzgodnienia będzie miała więc skutek odwrotny od zamierzonego, zamiast przyczynić się do zwiększenia stopnia ochrony przyrody. Spowoduje utrwalenie stanu niepewności w zakresie planowania przestrzennego oraz chaotyczny i nieuporządkowany rozwój zabudowy. Należy również zaznaczyć, że taka postawa RDOŚ nie daje się pogodzić z obowiązkiem współdziałania organów administracji publicznej.

Należy zwrócić uwagę, że RDOŚ odmowy uzgodnienia dokonał w niewłaściwej formie oraz bez pouczenia o możliwości wniesienia zażalenia od swojego postanowienia. Należy zaznaczyć, że procedurę normującą uzgadnianie projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy wraz z prognozą oddziaływania na środowisko zawierają regulacje u.p.z.p. Obowiązek współdziałania organu opracowującego projekt zmiany studium z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska wynika z art. 11 pkt 6 lit. j w związku z art. 27 u.p.z.p. Po myśli tych unormowań wójt występuje o opinię dotyczącą rozwiązań przyjętych w projekcie studium do regionalnego dyrektora ochrony środowiska. Normę przewidującą współdziałanie tych organów zawiera także art. 13 ust. 3a, art. 16 ust. 7 i art. 30 ust. 3 u.o.p. Powyższe przepisy zobowiązują organ opracowujący projekty aktów planistycznych, aby uzgodniły z właściwym miejscowo Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska projekty, jeżeli mogą one wpływać negatywnie na strefy chronione przepisami

u.o.p. tj. jak w przedmiotowym przypadku : rezerwat przyrody, park krajobrazowy i obszar Natura 2000. Kwestionowane rozstrzygnięcie RDOŚ jest w istocie postanowieniem, które zostało wydane na podstawie art. 106 k.p.a., mimo nie zastosowania aktu wprost w tej formie . Wynika to z jednoznacznego brzmienia art. 24 ust. 1 u.p.z.p. zgodnie z którym organy, o których mowa w art. 11 pkt 6 tej ustawy (w tym RDOŚ), w zakresie swojej właściwości rzeczowej lub miejscowej, opiniują i uzgadniają, na swój koszt projekt studium, a owych uzgodnień dokonuje się w trybie art. 106 k.p.a.

Skarżąc stanowisko RDOŚ , wskazuję, że organ ochrony środowiska w toku przeprowadzonego postępowania nie dokonał właściwej oceny stanu faktycznego , a przy tym przekroczył granice swobodnej oceny zgromadzonego materiału. W przedmiotowym przypadku RDOŚ jest uprawniony do dokonywania uzgodnień na podstawie art. 13 ust.3a, art.16 ust.7, art.30 ust.3 ustawy o ochronie przyrody w zakresie wpływu ustaleń Studium na ochronę przyrody w części, odpowiednio dotyczącej Rezerwatu przyrody „ Dolina Szklarki” , Parku Krajobrazowego „Dolinki Krakowskie” i jego otuliny oraz obszaru Natura 2000 „ Dolinki Jurajskie”. Tymczasem szereg uwag zawartych w uzasadnieniu stanowiska organu dotyczy terenów położonych poza w/w obszarami, to jest poza obszarami prawie chronionymi - co jest niezgodne z w/w przepisami. I , tak RDOŚ podnosi(str. 2) to, że większość nowych terenów zabudowy wyznaczona została na przebiegu korytarzy ekologicznych, wzniesieniach itd.(bez konkretnego odniesienia),w bezpośrednim sąsiedztwie rezerwatu przyrody „Dolina Szklarki” oraz enklaw obszaru Natura 2000 Dolinki Jurajskie. Argumenty te jednoznacznie nie posiadają umocowania w przepisach prawa, w tym w cytowanych ustawach. Nie jest uprawnione stwierdzenie , że zabudowa nowych terenów wyznaczonych w łąkach może przyczynić się do nasilenia presji związanych z działalnością człowieka na rezerwat przyrody i na obszar Natura 2000. Lokalizacja tej zabudowy jest przewidziana w stosownej odległości, a także w ciągu istniejącej infrastruktury. Przy tym brak podstawny prawnej na powoływanie się przez organ na zakaz lokalizowania zabudowy w obszarze projektowanej strefy ochronnej rezerwatu, skoro brak dokumentu na jej ustanowienie. Nielogiczny jest również argument , że realizacja znacznej części zabudowy wiązałaby się z naruszenie zakazów obowiązujących w granicach Parku! Na takiej zasadzie z pominięciem regulacji ustawowych organ uzgadniający swoimi poglądami „tworzyłby” kolejny obszar chroniony na kształt Otuliny w/w obszarów , który by skutkował zakazami zabudowy. W/w brak logicznego i jasnego uzasadnienia przesłanek oraz nieprawidłowe rozpatrzenie i dokonanie oceny materiału dowodowego, a także stanu faktycznego jest naruszeniem dyspozycji art. 7 , 11 oraz 77 k.p.a. i w sposób istotny wpływa na prawidłowość dokonanego przez organ negatywnego uzgodnienia. Z tych samych powodów niejasne jest wskazanie przez organ uzgadniający, że wyznaczenie terenów inwestycyjnych w oderwaniu od istniejącej skupionej zabudowy jest niezgodne z wymienionymi celami ochrony parku krajobrazowego , określonymi w uchwale nr XV/247/11 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie. Należy zauważyć, że w tym zakresie zastrzeżenia są nielogiczne, albowiem z jednej strony kwestionuje się rozproszenie zabudowy , a z drugiej wskazuje, że nowa

zabudowa może przyczynić się do nasilenia presji związanych z działalnością człowieka. Jak już było powiedziane, w projekcie Studium co do zasady zaprojektowane zostały nowe tereny o funkcji mieszkalnej wzdłuż istniejących ciągów infrastruktury drogowej i technicznej, w bezpiecznej odległości od obszarów chronionych. Wykluczenie wyznaczenia tych terenów oraz zakaz powiększania intensywności istniejącego zainwestowania jest przejawem dyskryminacji i naruszeniem zasad równego traktowania obywateli, które zapewnia Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Z tych samych powodów nie sposób zgodzić się z zastrzeżeniami organu do wyznaczenia terenów zabudowy, wywiedzionymi w oparciu o przepisy tzw. Ustawy krajobrazowej, które zresztą są sformułowane w sposób bardzo ogólny. Zastrzeżenia budzi również dokonane uzasadnienie prawne, które sprowadza się do przytoczenia aktów prawnych oraz przepisów bez wyjaśnienia (poza przepisami regulującymi właściwość organu do dokonywania uzgodnień) w jaki sposób zostały przez organ zastosowane w przedmiotowej sprawie. W swoim stanowisku RDOŚ podnosi fakt, że Gmina posiada niewykorzystane „bardzo duże” rezerwy terenów inwestycyjnych. Ustalenie takie nie znajduje odzwierciedlenia w stanie faktycznym, ponieważ większa część terenów, które RDOŚ potraktował jako rezerwę nie ma takiego charakteru, tym bardziej, że należy ona do osób prywatnych i nie może być traktowana wprost jako rezerwa inwestycyjna pozostająca w dyspozycji Gminy.

Odnosząc się do zarzutów rozpraszania zabudowy należy zauważyć, że są one bezzasadne. Projekt Studium wyznacza co prawda nowe tereny pod zabudowę, jednak dążą one właśnie do jej kumulacji – na wyznaczonych terenach powstanie skupiona w przyszłości zabudowa, zaś argumenty o tym, jakoby powstało wrażenie urbanizacji okolicy opierają się wyłącznie na subiektywnych kryteriach oceny i nie znajdują odzwierciedlenia w rzeczywistości. O „wrażeniu urbanizacji” nie decyduje bowiem sam fakt, że na danym terenie występuje zabudowa, lecz przede wszystkim rodzaj tej zabudowy, jej wygląd i funkcja. Zapisy projektu Studium gwarantują przy tym, że „na terenie położonym w zasięgu ustalonego powiązania przyrodniczego dopuszcza się możliwość realizacji inwestycji (...) pod warunkiem znacznie zwiększonego udziału zieleni w obszarze lokalizacji zamierzonej inwestycji, to jest terenu biologicznie czynnego np. na poziomie ok.60% - nie sposób więc przyjąć zarzutów RDOŚ jako uzasadnionych.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska ma obowiązek dbać o ochronę środowiska na podległym obszarze. Nie może jednak odbywać się to kosztem obniżenia poziomu życia mieszkańców obszarów chronionych oraz ich sąsiednich. Należy wskazać, że ochrona przyrody nie jest wartością samą w sobie, powinna ona być realizowana nie tylko na najwyższym poziomie ogólności, lecz w odniesieniu do konkretnych sytuacji należy ją realizować w sposób bardzo przemyślany, by nie zaszkodzić innym- ważniejszym i również chronionym przez prawo wartościom i dobrom jak na przykład prawo mieszkańców Gminy Jerzmanowice-Przegonia do zrównoważonego rozwoju i partycypacji w korzyściach płynących z rozwoju cywilnoprawnego.

Bezpodstawne jest również powołanie się organu na przepisy ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, która nie obowiązywała w momencie przedłożenia projektu Studium do uzgodnienia.

Tym samym obok wcześniej już wskazanych przepisów proceduralnych organ naruszył postanowienia art. 107 § 3 w związku z art. 126 k.p.a. w sposób mający zasadniczy wpływ na prawidłowość oceny projektu Studium.

Podsumowując, zdaniem skarżącego nie było podstaw do odmowy dokonania uzgodnienia projektu Studium ponieważ spełnia ono wymagane przepisami prawa wymogi. Przedmiotowa odmowa uzgodnienia projektu Studium nastąpiła więc z naruszeniem przepisów o ochronie środowiska (art. 71-73) poprzez wprowadzanie przez organ nieuzasadnionych ograniczeń, w sytuacji, gdy zapisy Studium uwzględniały obowiązujące w tych artykułach zasady. Organ uzgodnieniowy odmawiając uzgodnienia naruszył również art. 10 u.p.z.p, w związku z tym, że projekt Studium zdaniem skarżącego spełnia wymogi co do w zakresie przedmiotowych uzgodnień.

Z powyższych względów wnoszę o uwzględnienie niniejszego zażalenia poprzez wydanie postanowienia o pozytywnym uzgodnieniu projektu Studium.

Z poważaniem

WÓJT GMINY
Adam Płaśnik

Otrzymują:

1. Adresat.

2. a/a.